

ÎNĂLȚÂNDU-L DIN ISTORIE

Îți mulțumesc, Frate Neville. Bună seara, prieteni. Este într-adevăr o... Eu socotesc aceasta un mare privilegiu, să fiu aici la tabernacol, în seara aceasta, să încep din nou o serie de cinci seri de adunări. A trecut câțva timp de când am avut o trezire aici la tabernacol. Noi nu am anunțat-o în ziare, sau ceva, doar așa noi am știut că nu am avea suficient loc să așezăm pe oameni, pentru că este mică, și locurile noastre sunt foarte sărace. Dar noi vom face chiar tot ce putem să-i găzduim. Noi urma să obținem sala de gimnastică a liceului de aici, și noi puteam să o publicăm, dar acolo este în timpul școlii acum, și este cumva greu să o obținem.

2 Și eu voi pleca destul de curând, eu presupun, pentru misiunile mele și așa mai departe, în străinătate. Și eu doar am vrut să venim împreună să avem puțină părtășie cu tot poporul înainte să plecăm dincolo din nou.

3 Voi știți, noi ne întâlnim, iarăși și iarăși, și odată ne vom întâlni pentru ultima dată. Deci noi-noi vrem să ținem drept sus așa de aproape cât putem cu Domnul și cu Cuvântul Lui, și așa cum vedem Cuvântul Lui descoperindu-Se, zi de zi, zi de zi. M-am gândit că ar fi frumos dacă am avea o-o mică adunare aici, și apoi să ne rugăm pentru bolnavi.

4 Și mi s-a spus, cu un timp în urmă, printr-o viziune pe care Domnul mi-a dat-o, cu vreun an în urmă, eu presupun, sau poate puțin mai mult. Eu o am scrisă într-o carte acasă, despre o schimbare a unei slujbe. Și mulți dintre voi oameni care ședeți aici... Eu nu aș vrea să spun mulți. Dar amintiți-vă când noi de prima dată am zidit acest tabernacol, vă amintiți viziunea care a venit în dimineața în care am pus piatra de temelie acolo, când El a zis, "Acesta nu este tabernacolul tău." Dar El m-a așezat sub cer și a zis, mi-a spus diferitele lucruri care vor avea loc. Dacă știți, voi urmăriți aceea cum se împlinește chiar exact cum s-a spus. Vedeți? Și aceasta a fost întotdeauna în felul acela. Deci, de aceea, mă odihnesc asigurat că ce spune El, este Dumnezeu, și trebuie să fie adevărat.

5 Și apoi cu un timp în urmă, eu am fost într-o viziune și am văzut un-un cort larg. Oh, acesta era unul gigantic, afacere mare. Și eu tocmai am vorbit, și multe suflete au fost la altar, și plângeau cumva cu mâinile ridicate, în tăcere și liniștit. Un om plăcut cu o vorbire blândă a ieșit la platformă și a zis, "Acum ei vor forma rândul de rugăciune în timp ce Fratele Branham se pregătește." Și eu stăteam în partea aceea, desigur, rândul de rugăciune ar fi fost la stânga mea. Și am observat o mulțime de oameni care se părea că acoperă un bloc de ora sau mai mult, care stăteau în rând. Acolo era o clădire mică, o clădire din lemn, în interiorul acestui cort. Și acolo era o femeie care stătea acolo, un bărbat, unul care lua numele, și oamenii intrau pe cârje și târgi, și veneau afară de cealaltă parte, umblând. Ei bine, m-am întrebat ce s-a petrecut înăuntru acolo. Și apoi acel Înger al Domnului, a Cărui fotografie o vedeți aici, El a plecat de

la mine, și a mers drept peste clădirea aceea mică, și a stat acolo, apoi a mers jos. Și un Glas a vorbit, și a zis, "Eu te voi întâlni în locul acela." Bine, acum, eu am așteptat după timpul acela.

6 Eu am fost liber, de un timp acum, să mă odihnesc, din cauza lucrului prea mult. Eu am venit înapoi.

7 Și ultimul sfârșit de săptămână, noi am avut puțin, un fel de doctrină bisericească pentru trei seri aici. Aceea era, ultima sâmbătă seara, duminică dimineața, și duminică seara, înainte de această adunare. Cumva să punem biserica scuturată în starea ei, așa ca să putem merge înainte cu această adunare care vine acum. Și apoi imediat după aceasta, duminică seara va fi seara mea de rămas bun față de tabernacol pentru un timp, din câte știu eu. Și acum...

8 Și eu sper și încredințez lui Dumnezeu, căci cândva în timpul acestei săptămâni, când eu vreau să folosesc această cameră mică de aici pentru o cameră de rugăciune. Și să iau pe cei bolnavi și suferinzi înăuntru, și să văd dacă El mă va întâlni, și să încep din nou la tabernacol, în noua slujbă. Eu desigur mi-ar place să o văd făcută. Eu nu știu ce este aceasta, prietenii mei. Eu nu am nici o idee ce va fi aceasta. Dar Acel Care ascultă acum, eu sunt încredințat că aceasta va fi ceva mai mult să ajute copiii Lui sârmani, bolnavi, suferinzi din această zi. Eu Îi promit că voi fi credincios și loial, și voi încerca să fiu mai loial decât cum am fost cu celelalte daruri pe care El le-a dat. Și dacă aceasta se va împlini, va fi tot așa de reală cum au fost celelalte. Acum celelalte daruri sunt încă tot așa de ferme cum au fost. Vedeti? Dar eu aștept pentru ceva nou să se întâmple acum, și eu sper că aceasta are loc aici. Acum, m-am gândit, poate în seara aceasta noi să vorbim și să văd cum am simțit.

9 Și un alt lucru ce am vrut să fac, am vrut să încerc să aflu, când noi mergem înăuntru de prima dată, dacă aș fi putut să-mi trimit soția înăuntru acolo, și să o las să fie cu mine când aceasta vine jos de prima dată, să văd dacă aceasta va fi în felul acela. Dacă nu, atunci, în aducerea femeilor prin aceea, noi le vom aduce câte două deodată, două femei odată, trecând pe acolo. Deci eu nu zic că va merge în orice fel; doar așa ca voi să știți, că s-a spus deja că noi așteptăm după ceva nou să aibe loc, și noi așteptăm. Dar acum eu nu spun că El mi-a spus că aceasta va avea loc. Unde am văzut în viziune era într-un cort. Dar, desigur, aceasta s-ar putea petrece oriunde, oricând, deci noi așteptăm după aceasta.

10 Acum noi vom încerca să vă lăsăm afară mai devreme. Serviciul de cântări, o jumătate de oră, și serviciul de predicare, și serviciul de altar, și așa mai departe, cam o oră, care va face o oră și jumătate, așa ca oamenii care stau în picioare să nu fie înghesuiți; și să vină înapoi mâine seară.

11 Acum chiar înainte de a deschide acest Cuvânt vechi binecuvântat. Și noi vă vom asigura că, noi niciodată nu vom zice nimic în afară de ceea ce

Eternă, și-l voi învia în ziua de apoi." Doamne, aceea este promisiunea Ta. Și printr-o emoție, o acțiune de condamnare, aceste șapte suflete rătăcitoare scumpe au pășit înainte în seara aceasta, deoarece ei au crezut că Dumnezeul care a vorbit profetilor, Dumnezeul care a vorbit omului orb, El încă trăiește astăzi. Și ei pășesc înainte să-L întâlnească.

119 Același Dumnezeu care a făcut promisiunea, și a întâlnit lepra pe terenurile ei, care a întâlnit femeia cu scurgere de sânge pe malul râului, care a întâlnit moartea la mormântul lui Lazăr și l-a întors înapoi, este același Dumnezeu în seara aceasta, Care stă aici să întâlnească această moarte spirituală și să-l întoarcă înapoi. Și să zică, "Ia-ți mâinile de pe aceștia care au venit să Mă mărturisească prin stăruința Duhului Meu. Eu le voi da Viață Eternă, și nimeni nu-i poate lua de la mine. Eu îi voi învia în ziua de apoi."

120 Noi Îți mulțumim pentru ei, Tată. Și ne rugăm ca ei să rămână credincioși în mâinile Tale, până când moartea îi va elibera. Când ei vor intra în bucuriile Domnului, în acea zi mare, când Cina Nunții este așezată peste ceruri, atunci când vine Regele și zice, "Vă amintiți cea primă zi din Octombrie, 1958, la acel mic tabernacol de beton? Voi ați pășit sus și M-ați luat ca Salvatorul vostru. Eu v-am vorbit. Tu erai un păcătos atunci, dar acum te-am salvat. Și acum tu ești al Meu, și ai Viață Eternă. Acum intră în bucuriile pe care Eu le-am pregătit pentru tine, de la întemeierea lumii." Admite aceasta, Doamne. Ei sunt ai Tăi acum. Noi îi predăm Ție, în N urnele lui Isus Cristos. Amin.

Acum cu capetele voastre aplecate, audiența.

121 Eu vă voi întreba pe fiecare din voi de aici de la altar. Simțiți voi, jos în inima voastră acum, chiar din adâncurile sufletului vostru, că mica flacără de credință care v-a spus să veniți înainte la altar aici, să faceți acest act pe care l-ați făcut acum, după ce v-ați ridicat mâinile și ați mers înainte, simțiți voi că acea flacără mică a început să ardă spre o credință reală vie în inima voastră? Și acum credeți că Isus v-a iertat păcatele, și voi veți fi ai Lui de acum înainte? Dacă simțiți, vreți să vă ridicați mâna dreaptă către El? Cei din jurul altarului, ridicați-vă mâna dreaptă, dacă simțiți că Isus v-a iertat toate păcatele. Cel din jur... Acum, sunt două, trei mâini, nu sunt sus. Acum doar continuați să vă rugați, fiecare.

Metodist, sau un Dumnezeu Baptist, sau oricare alt Dumnezeu denominațional. Dar Dumnezeul acestei Biblii, vă va face ca Isus. El cu siguranță vă va face. Duhul Lui va locui în voi, și toată viața voastră va fi schimbată; acea iuțime, acea răutate, acel duh neiertător, acel lucru care va plăgui sufletul tău într-o Eternitate pierdută.

114 Eu doar avânt înainte un năvod acum. Aceasta depinde de voi. Urmați-o înăuntru, nu ați vrea? Ieșiți drept afară, în jurul altarului aici. Mulți din voi și-au ridicat mâinile acolo în urmă. Oamenii vă vor lăsa sus, în jurul scaunelor lor. Domnul să te binecuvânteze, tânărule.

115 Acum în timp ce ea cântă domol muzica, aici stau câțiva în jurul altarului. Șapte suflete care au venit înainte să stea în jurul altarului. Ați știut voi că șapte este un număr perfect la Dumnezeu, perfecțiunea? Duhul Sfânt doar a venit jos pe o persoană care stă aici, chiar acum. Acea este ceea ce numesc eu Duhul Sfânt, frate.

116 Acum El este aici, la fiecare din voi. Doar fiți umili în inimile voastre. Cum ar fi dacă aceasta ar fi ultima dată când ați stat cândva în jurul unui altar, aceasta ar fi ultima rugăciune pe care voi urma să o ziceți vreodată, chiar acum? Isus o să vină. El ar putea bate la ușa voastră înainte de venirea dimineții, voi știți. Voi trebuie să mergeți, într-o zi, dacă El este un Dumnezeu al tuturor. El este un Dumnezeu al istoriei, și El este un Dumnezeu de astăzi.

117 El ți-a vorbit. Tu te-ai ridicat aici înaintea Lui, să-L întâlnești. Tu ai venit înainte să-L întâlnești. El te va întâlni. El stă chiar aici acum. Doar, în inima ta, mărturisește tot ce ai făcut ce este rău. Ziceți, "Dumnezeule, fii milostiv cu mine, un păcătos. Eu am făcut rău și eu-eu acum mărturisesc, cu toată inima mea, că sunt greșit. Eu vreau ca Tu să fii milostiv cu mine și iartă-mă de păcatele mele. Eu-eu Te voi sluji restul zilelor mele. Și lasă ca acest foc mic care arde în inima mea, mica credință, care m-a făcut să vin aici sus la acest altar, în seara aceasta, lasă doar ca ea să se prindă adânc în sufletul meu. Lasă să se prindă chiar aici acum. Și ceva să ardă, care doar îmi spune, 'Da, Tu trăiești, Isuse.' Și eu Te iubesc. Și eu Te voi vedea pe scenă în următoarele câteva ore, făcând lucruri, lucruri mari. Eu sunt așa de bucuros că am venit înainte când Tu ai vorbit către inima mea. Eu Te voi vedea făcând cancerule să părăsească pe oameni, vindecând bolnavii și pe cei în nevoie. Ascultă-i întorcându-se, mărturisind ce a făcut Dumnezeu pentru ei; Dumnezeul din istorie, Care a înviat din istorie, și este același astăzi, venind pe scenă. Deoarece, El vine de data aceasta să rămână; a doua Venire a Lui."

Să ne rugăm acum. Rugați-vă cu mine, fiecare din voi.

118 Scumpe Dumnezeule, eu aduc înaintea Ta chiar acum, pe acești șapte. Prima noapte a produs șapte stele rătăcitoare. Tu ai zis, în Cuvântul Tău scump, "Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl mai întâi. Și cel ce vine la Mine, Eu în nici un fel nu-l voi da afară, ci îi voi da Viață

este în Acela, căci Acela este temelie. Și înainte de a face, doar să ne aplecăm capetele, un moment, pentru un cuvânt de rugăciune.

12 Scumpe Dumnezeule, așa cum stăm în seara aceasta în Prezența Ta, și dându-ne seama de structura noastră plâpândă, că noi suntem doar pulberea pământului. Tu ne-ai adus ca ființe vii, să Te cinstim și glorificăm. Și ne dăm seama că viețile noastre și destinația noastră zace în mâinile Tale binecuvântate. Și noi ne-am predat, prin credință, în mâinile Tale, sperând că destinația noastră Eternă ne va fi dată, să trăim cu Tine pentru totdeauna într-o lume mai bună, unde nu vom avea niciodată rugăciune pentru bolnavi și cei în nevoie. Acolo niciodată nu va fi o lacrimă să cadă de pe un obraz. Acolo nu va mai fi o-o persoană plâpândă, sbârcită să apară cândva. Dar noi vom fi tineri acolo, pentru totdeauna, și slava lui Dumnezeu va fi peste noi. Și noi nu vom avea nevoie de vindecare, căci noi vom fi Etern vindecați, pentru totdeauna. Când această creatură care suntem acum va fi schimbată și făcută într-un trup ca trupul Lui glorios, atunci noi Il vom vedea așa cum este El. Până când va sosi cea oră binecuvântată pentru fiecare din noi să vină, noi dorim să depunem tot efortul pe care-l știm cum, să slăvim Numele Tău mare, cu astfel de credință cum Tu ne-ai dat.

13 Este în ajunul acestei străngeri mici laolaltă aici în acest loc mic memorial, în comemorarea primei treziri pe care am ținut-o aici. Și marile lucrări, puternice pe care Tu ni le-ai arătat prin mâna Ta mare puternică. De aici a pornit o trezire la fiecare națiune. Și în jurul lumii, în seara aceasta, focuri de trezire ard pe dealuri, și bărbați și femei sunt vindecați de suferința și bolile lor, și vin să fie familiarizați cu Dumnezeul adevărat și viu. O Doamne Dumnezeule, revarsă Duhul Tău peste noi în seara aceasta, Doamne, în mare măsură.

14 Și dacă așa îți place Ție, Doamne, dacă aceasta este în programul Tău Divin, noi am cere, O Dumnezeule, ca în această clădire Tu să începi acest dar nou de funcționare, ca aceștia care au stat în urmă, de la câmpuri, și au fost războinici ai rugăciunii, ca ei să poată vedea, de prima dată, mâna măreață a lui Iehova mișcându-se în acest fel nou (Admite aceasta, Doamne.), și să fie părtași ai roadelor. Noi o cerem numai smerit ca să fie admisă aici, știind că aceasta va fi pe undeva, căci noi simțim că este în marea Ta providență să faci așa.

15 Acum binecuvântă-ne, Doamne, așa cum dăm înapoi paginile Cărții, Cuvântul Tău sfânt binecuvântat. Fie ca duhurile noastre să fie deschise să-l primească, Doamne. Și când serviciile se încheie în această seară, și noi pornim spre casele noastre diferite, fie ca noi să zicem ca cei care veneau din Emaus, "Nu ne ardeau inimile în noi, în seara aceasta, așa cum El ne vorbea pe drum?" Căci noi o cerem în Numele Lui și spre slava Lui. Amin.

16 În seara aceasta eu am ales, doar pentru o citire a unei Scripturi, câteva versete, dacă doriți să deschideți la aceasta, !a Cartea Împăraților, Întâi Împărați, și al 18-lea capitol din Întâi Împărați. Și eu vreau să încep să citesc de la al 17-lea verset. Și eu doresc să iau atunci, pentru un text: Înălțându-L Din Istorie. Acum, voi care o notați, eu aș putea să o citez din nou: Înălțându-L Din Istorie. Acum al 17-lea verset din al 18- lea capitol din Întâi Împărați.

Și a venit să se împlinescă, când Ahab l-a văzut pe Ilie, că Ahab i-a zis, Ești tu cel ce necăjești pe Israel?

Și el a răspuns, Eu nu am necăjit pe Israel; ci tu, și casa tatălui tău, pentru că ai părăsit poruncile DOMNULUI, și că tu l-ai urmat pe Baal.

Acum de aceea trimite, și adună-mi tot Israelul pe muntele Carmel, și profeții lui Baal patru sute și cincizeci, și profeții din dumbrăvi patru sute, care mănâncă la masa Izabelei.

Astfel Ahab a trimis la toți copiii lui Israel, și a adunat profeții împreună pe muntele Carmel.

Și Ilie a venit la tot poporul, și a zis, Până când vă opriți între două păreri? Dacă DOMNUL este Dumnezeu, urmați-l: dar dacă Baal, atunci urmați-l pe el. Și poporul nu i-a răspuns nici un cuvânt.

17 Noi stăm în seara aceasta pe margine, și urmărim să se împlinescă, și desfășoare, două scene mari. Și acele două scene mari sunt acestea: una din ele este sfârșitul istoriei, iar cealaltă este sfârșitul timpului. Și mulți oameni mari, în jos prin veacuri, au tânjit să vadă această oră de care ne apropiem noi acum. Și așa cum trăim în acest apus glorios de soare muritor și izbucnirea Luminii Eterne, eu simt că noi trăim într-unul dintre cele mai grandioase veacuri în care i-a fost permis vreodată omului să trăiască, deoarece este închiderea timpului și îmbinarea înăuntru a Eternității. Istoria ne spune numai ce am citit, ce a fost. Iar ce este în viitor stă în mâna lui Dumnezeu. Și noi aflăm, astăzi, că nu există prea multă istorie să fie scrisă, pentru că eu nu cred că va fi vreodată folosită.

18 Ambele din aceste mari evenimente funcționează în ape mici. Spre exemplu, cea... Cum terminăm noi crizele naționale. Și securitatea națională funcționează în ape scăzute. Călătorind în jur, prin lume, se pare că nu numai națiunea noastră, ci nu există națiune care știe ce să facă. Se pare că există tulburare peste tot. Eu merg în Africa, ei toți se tem de o revoltă printre oameni, și comunismul să cuprindă țara. Eu merg în Elveția, același fel. Și toate celelalte națiuni în care am vizitat, ele se pare să fie că există o pace nestabilă peste tot.

19 Acum voi știți, Domnul nostru a prezis un astfel de timp să vină, că va fi "neliniște între neamuri, nedumeriți de timp, nenorocire între neamuri."

a venit înaintea ta? L-ai auzit tu vorbind către tine, încât tu știi că era El? Dacă El nu a fost, doar ridicăți-vă mâna, ziceți, "Dumnezeule, vorbește-mi acum. Ești Tu acela care murmuri în jurul inimii mele? Eu-eu vreau să Te cunosc."

108 Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă tânără. Dumnezeu să te binecuvânteze, acolo în urmă. Acea-i bine. Așa este. Cineva care nu a ridicat. Așa este. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă tânără, aici. Acea este bine. Dumnezeu să te binecuvânteze, domniță de aici.

109 Acum foarte liniștiți, cu capetele voastre aplecate, ușurel să o fredonăm.

În zorii zilei de aur, Isus va veni;

În zorii zilei de aur, luptele toate câștigate,

Noi vom striga biruința, trecând prin albastru,

În zorii zilei de aur, pentru mine, pentru tine.

110 [Fratele Branham începe să fredoneze În Zorii Zilei De Aur – Ed.]

Acum, voi care v-ați ridicat mâinile, dacă voi așa doriți rugăciunile mele pentru voi, și credeți că Dumnezeu mă va asculta, voi vreți să pășiți aici sus la altar, lăsați-mă să stau aici și să mă rog cu voi, puțin. Altarul este deschis. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Așa este. Dumnezeu să vă binecuvânteze, bărbaților. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Ridică-te chiar în picioare și vino sus. Dacă tu crezi că Dumnezeu va ajuta, și ascultă rugăciunea, ca eu să vă ajut să veniți la El, să-l cunoașteți pe El, veniți chiar sus acum. Nu ați vrea?

În zorii zilei de aur, Isus...

111 De unde știm că aceasta nu va fi dimineată? "Lupta..." Lupta aceea care o luptați chiar acum, nu veți lăsa voi să fie câștigată chiar acum, atunci? Lăsați să fie câștigată chiar acum, așa ca să puteți striga biruința.

În zorii zilei de aur, pentru mine, pentru tine.

În zorii zilei de aur, Isus...

112 Doar ridicăți-vă drept în sus, așa este, și faceți-vă drum drept în sus, în jur.

... luptele toate câștigate,

Noi vom striga biruința, trecând prin albastru,

În zorii zilei de aur...

113 Nu ați vrea să veniți acum, în timp ce așteptăm? Noi vă vom ajuta aici, în rugăciune. Rugăciunea de credință face mult pentru noi. Nu ați vrea să veniți? Eu vă conving să veniți, să acceptați pe Dumnezeu din timpul prezent. Nu doar un-un zeu, ca voi să mergeți la biserică și să ziceți, "Ei bine, eu aparțin la biserică." Acel dumnezeu nu va lucra. Un dumnezeu Metodist, un dumnezeu Baptist, un dumnezeu Prezbiterian, un dumnezeu Penticostal, ei nu vor merge. Luați pe Dumnezeul acestei Biblii. Un dumnezeu Penticostal va merge afară în lume; un dumnezeu

101 La ce bun să predici un Dumnezeu al istoriei, dacă El nu este același astăzi? Și, frate, soră, eu spun aceasta. Eu am citit despre un Dumnezeu al istoriei odată. Eu am citit despre El în cărți. Eu am citit despre El în Biblie. Dar într-o zi eu L-am întâlnit. Eu L-am întâlnit. El a venit la mine. El mi-a spus să nu beau, să nu fumez și să nu mă întinez, și El avea ceva ca eu să fac când ajung puțin mai în vârstă. Eu eram doar un băiețel. El-El a dovedit asta. El a făcut-o. Aici este fotografia Lui atârând chiar aici acum, când știința a luat-o. Vedeți? Lumea o știe. El a dovedit-o printre voi. El cunoaște fiecare gând din inima voastră. El s-a dovedit pe Sine. El este același Dumnezeu astăzi. El nu este un Dumnezeu al istoriei.

102 Nu fiți doar... lăsați ca lumea să vă furișeze jos cu murdăria și lucrurile lumii. Credeți-L chiar... [Porțiune neînregistrată pe bandă – Ed.] Vreți să vă ridicați mâna? Unii care nu au ridicat, ați vrea să vă ridicați mâna, ziceți, "Dumnezeule, eu nu sunt sigur despre aceasta, dar eu vreau să fiu sigur. Lasă-mă..."

103 Dumnezeu să te binecuvânteze, tinere. Cineva? Și Dumnezeu să te binecuvânteze, acolo în spate, soră. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Altcineva? Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Dumnezeu să te binecuvânteze, acolo, frate. Acea-i bine.

104 Voi ziceți, "Frate Bill, ar însemna aceasta ceva pentru mine, să-mi țin mâna sus?" Tu ține-ți mâna sus, odată, și vei afla. Întotdeauna, frate, soră, când faci ceva corect, tu te simți bine referitor la aceasta.

105 Fii cinstit. Acum, să nu mințiți pe Dumnezeu. Voi nu-i mințiți lui Dumnezeu. El știe. Voi vă mințiți pe voi. Știți, o minciună este un lucru așa de oribil, încât chiar ei vă pot duce în tribunalele federale și tribunalele criminale, și să pună un detector de minciuni pe brațul vostru, și voi puteți încerca din câte știți mai bine să spuneți lucrul acela, să-l faceți să sune ca adevărul, dar nervii voștri vor dovedi că voi spuneți o minciună. De ce? Voi nu ați fost făcuți să mințiți. Și dacă un detector de minciuni știe, dar mai Dumnezeu?

106 Voi ziceți, "Dar, frate, eu sunt un Baptist. Eu sunt Prezbiterian. Eu sunt Metodist." Acea este în ordine.

107 Eu te întreb un lucru. L-ai întâlnit cândva pe acest Dumnezeu din istorie? A stat El în rugul aprins înaintea ta, și tu știi? Și a vorbit El înapoi sufletului tău, și tu știi că păcatele tale sunt duse? Dacă aceea nu este așa, să nu iei nici o șansă doar în atașare de biserică, sau ai mers sus acolo și te-ai simțit puțin bine cu aceasta. Tu trebuie să-l cunoști pe EL Nu să auzi despre El, nu să ai binecuvântările Lui, este Viața. Ci, să-l cunoști pe El, este Viață; să-l cunoști pe El, personal să-l cunoști pe El; pe El, pronume personal, să-L cunoști. Nu să-i cunoști Cartea Lui, nu să fii un bun student, nu să fii un membru bun, sau un om bun sau o femeie bună. Acea nu o face; legea a făcut aceea. Ci, să-l cunoști pe El! L-ai întâlnit tu pe El? Este acela Dumnezeu, care i-a vorbit lui Moise în rugul aprins, care

20 Și noi am încercat totul care se pare că este uman posibil, să o facem să dureze doar puțin mai mult. Dar eu cred că nu mai avem ce face. Eu nu cred că mai există ceva ce putem face cu aceasta. Noi suntem chiar la capătul acesteia. Noi am încercat pentru un timp, să avem regi, și nu a mers. Apoi ei au încercat democrația; ea nu merge. Și noi am încercat... Ei au încercat dictatori, și aceasta nu merge. Și fiecare se pare că se face doar puțin mai superficial, de fiecare dată. Acum noi stăm la marele moment când orice poate să se întâmple. Aceasta ar putea să se termine, în timp de cinci minute, ca fiecare națiune să fie făcută praf.

21 Și dacă noi suntem la acel timp, unde ar trebui Biserica să fie? O mare criză!

22 Apoi, de asemenea, noi avem o criză a vieții de acasă. Se pare că viața căminului se sfârșește în apă mică. Se obișnuia să fie, într-un cămin, ca tatăl, capul casei, să stea jos dimineața, și el vorbea cu familia lui, și ei luau toți vechea Biblie a familiei și citeau doar puțin, și și toți se adunau în jurul mesei și aveau rugăciune. Voi nu mai vedeți asta. Și când se termina ziua, și mama avea vasele spălate, ei se adunau toți înăuntru și citeau ceva mai mult din Biblie, și se rugau înainte de a merge la culcare.

23 Delicvența juvenilă desigur era un-un lucru greu să găsești în zilele acelea. Băieții toți mergeau la câmp să lucreze. Și fetele ajutau pe mama cu spălatul lor, jos la pârâu. Dar, astăzi, noi doar apăsăm un buton mic și toate vasele sunt spălate. Și mama este în mașină și dusă la partida de cărți, sau afară alergând în jur pe străzi. Și și lucrul este făcut de un tractor și noi doar nu avem nimic decât doar o grămadă de leneși, oameni inactivi.

24 Și viața căminului este așa de neglijată, încât Biblia este pusă în spate, încât ei trebuie să caute o oră să găsească una, în multe case în America. Ei merg la biserică duminică dimineața, pentru religia lor, pentru vreo douăzeci de minute. Și dacă pastorul ia la vreo treizeci de minute, el este chemat la comitet. Ce este aceasta? Viața căminului se termină.

25 Se obișnuia să fie că tatăl și mama se iubeau și se onorau și se îndrăgeau unul pe altul. Și când ea era bătrână și căruntă, și zbârcită, și sărmana ei față bătrână toată trasă, și ochelarii ei atârnavă jos pe nasul ei, tata o iubea tot așa de mult cum a iubit-o când ea era tânără și frumoasă.

26 Dar, astăzi, eu nu vreau să fiu critic, dar când ea ajunge puțin bătrână, el doar o schimbă pentru un model nou. Se pare să fie în felul acela, ca și cum ar schimba mașini sau ceva. Se pare ca și cum acea dragoste de familie adevărată nu mai există mai mult. Doar ceva s-a întâmplat; viața căminului se termină. Noi nu mai avem căminul vechi American așa cum îl aveam, cu mulți ani în urmă.

27 Există un lucru care vreau să-l spun, care este un alt lucru care se termină, este, că prietenia se termină. Se pare că nu mai avem prietenii pe care îi aveam. Și prietenii pe care îi avem nu mai sunt prieteni loiali

cum se obișnuia să fie. Se obișnuia să fie, eu îmi pot aminti, când cineva s-a îmbolnăvit în vecinătate, că fiecare venea în jur și-i ajutau cu tot lucrul lor, și întindeau o mână la orice putea să se facă. Stăteau cu ei toată noaptea câte o dată. Așa cum deseori am zis, acesta-i adevărul, că, noi de-abea știm că vecinul este mort până când o vedem în ziar. Prietenie!

28 Tata are o cheie la casă, și mama are o cheie. Și ei amândoi sunt ieșiți și plecați, jumătate din noapte. Și copiii, ei nu știu unde sunt. Și cei mici sunt cu îngrijitoarea. Și acela-i felul cum este trăită viața.

29 Voi știți că Biblia prezice toate lucrurile acestea? Deci ce este aceasta atunci? Este că noi stăm într-o poziție privind aceste lucruri terminându-se.

30 Să luăm viața de biserică. Acolo este unde a început toată. Viața de biserică se termină. Oamenii doar iau biserica, astăzi, aproape ca un idol, ca un stâlp totemic. Merg șed în biserică, cinci minute, și, "Eu mi-am făcut religia." Vă plătiți mica voastră contribuție, orice este ea, să plătească păstorul. Ei nu o fac pe deplin; ei au o cină mică, și se achită față de păstor. Și dacă el nu este mulțumit, el se transportă pe undeva unde îi vor da un salariu mai bun. Se pare că păstorul nu mai are chemare Divină. Se pare doar că începe să fie un tichet de masă pentru păstor. Căci, oamenii oriunde îi oferă cei mai mulți bani, acolo merge el. Nu ar trebui să fie așa.

31 Ar trebui să fie că un bărbat să fie chemat de Dumnezeu la o comunitate. Și dacă el trebuia să stea acolo cum a făcut Ilie, pe vârful muntelui, la râul Cherit, și să aștepte ciorile să-l hrănească, el ar trebui să stea până când misiunea lui Divină este împlinită. Nu contează dacă primește un ban, sau nu, aceasta ar trebui să fie chemarea lui Dumnezeu, întâi.

32 Dar aceasta, se pare, s-a schimbat la chemarea de bani, sau o poziție mai mare și ceva în ordinea aceea, sau să devină o persoană mai populară și o biserică mai mare, sau ceva în felul acela.

33 Și apoi biserica, acolo, ei s-au delăsă. Ei au început să se sfârșească. Doar priviți-o desfășurându-se.

34 Acum eu încă sunt sub vârsta de cincizeci de ani. Și eu pot să-mi amintesc de când mergeam la biserica Baptistă și bisericile Metodiste, și-i priveam într-o trezire de modă veche, când ei strigau și laudau pe Domnul, și mergeau în sus și-n jos pe intervale și convingeau păcătoșii să vină la altar. Voi niciodată nu mai vedeți aceea nicăieri. Ei obișnuiau să aibe adunări de rugăciune de modă veche în timpul unei treziri; și un păcătos în cartier, un băiat sau o fată. Și mămicile acelea bătrâne și tăticii se rugau așa de tare încât se rugau să aducă condamnare asupra acelor copii, iar ei își făceau calea lor jos spre altar, și acolo veneau la Cristos.

35 Dar voi nu mai vedeți aceea. Se pare că merge în ape mici. Aceasta nu se pare că ar trebui să fie în felul acela.

zilei prezente când Îl acceptați ca Salvatorul vostru și-L găsiți real pentru inima voastră. Va fi Ceva în voi care vă spune. Voi ați putea să nu fiți emoționali. Voi ați putea să nu plângeți. Voi ați putea să nu vorbiți în limbi. Voi ați putea să nu alergați. Voi ați putea să nu strigați. Dar ceva se va întâmpla, ca voi să știți, ca voi să știți că ceva a avut loc. Viața voastră se va potrivi chiar cu aceea, atât timp cât veți trăi. Și când vine ultima oră și voi părăsiți această lume, voi nu vă temeți de mei un rău. "Căci Tu ești cu mine. Toiagul Tău și nuiua Ta, mă vor mângâia." Când doctorul v-a refuzat, și a plecat, și venele reci vin în sus.

94 Ca Dl. Vauder noaptea trecută, remarcabilul nostru fost primar de aici al orașului, a mers să-l asculte pe Dl. Nixon vorbind, a murit chiar pe scenă. Bun, om sănătos, din câte știu eu.

95 Eu voi pleca de acasă, vin înapoi, soția mea a zis, "Billy, ai știut că Cutare-și-cutare a murit?"

96 Zilele trecute, fetița mea stând în școală aici sus, cu o fetiță, joi, și duminică ei au îngropat-o. A primit pneumonie. Aceasta a mers la inima ei sau ceva, și (ea) a omorât-o. Ea era moartă.

97 Și o prietenă de-a mea, D-na. Williams de aici, soția lui Buck Williams, eu l-am cunoscut cu anii. Zella Brakeman de aici, ea este aici în clădire pe undeva, aceasta era sora ei, care a locuit chiar aici, ușa alăturată, cu anii, când noi am locuit vizavi pe stradă. A plecat; ea a fost puțin agitată, dar ea a fost dusă când m-am întors.

98 Vedeți ce este aceasta? Cândva, este, voi o veți întâlni. Și toți banii ce-i puteți acumula, toți prietenii care-i puteți acumula... Ei sunt în ordine. Dar, toate acelea, lăsați ca aceea să fie în al doilea rând. Credeți un Dumnezeu al istoriei, că El este un Dumnezeu al zilei prezente, tot la fel, vedeți ce va face El pentru voi.

99 Către voi care sunteți bolnavi și în nevoie, doctorul v-a refuzat și nu mai poate face nimic pentru voi. Amintiți-vă, Dumnezeul din istorie este același Dumnezeu astăzi.

Să ne rugăm doar un moment acum, așa cum ne aplecăm capul.

100 Dacă există din aceia aici în seara aceasta... Eu nu știu. Dacă sunt din aceia aici, în seara aceasta, care știți pentru salvarea sufletului vostru, că dacă acel Dumnezeu Care a promis că El va veni într-un moment, la o clipeală de ochi, când nu vă gândiți. Dacă sunteți fără El, voi doar vă imaginați că Îl aveți, amintiți-vă, "Există o cale care pare dreaptă, dar sfârșitul ei este calea morții." Dacă nu sunteți siguri căci-căci sunteți salvați, în seara aceasta, și dacă El ar veni, voi ați merge cu El, ați vrea să faceți măcar atât să vă ridicați mâna spre El, și prin a face așa, ziceți-ziceți, "Ai milă de mine, Dumnezeule." Îți mulțumesc. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Multe mâini s-au ridicat. Ar mai fi un altul înainte să încheiem? Ați vrea... și să avem rugăciunea. Dumnezeu să te binecuvânteze, femeie tânără. Doar nu vă rușinați acum. Sigur.

Evanghelia în jurul lumii. El a adus-o la îndeplinire. Când ei au râs și au zis, "Unde mergi tu, Billy, cu pregătirea ta de șapte clase?"

Eu am zis, "Eu merg în Numele Domnului Isus."

88 Când am predicat predica mea înainte de a pleca, cu unsprezece ani în urmă, peste acest amvon, și D-na Gertie șezând acolo, a cântat aceea, Crede Numai. Și marele uriaș a stat acolo, cum am predicat despre David și Goliat. Acolo era știința și marea lume cunoscută, să condamne vindecarea Divină și să o facă de rușine. Și fiecare îmi spunea, "Băiete, tu vei nebunii acolo afară. Ei te vor arunca în temniță. Ei vor face aceasta, aceea, sau cealaltă. Dar Dumnezeu din istorie a venit acolo pe scenă, și mi-a spus să o fac. Și eu am făcut-o prin harul Lui și mila Lui. Același Dumnezeu care a fost istorie, de zece ani în urmă, s-a ridicat pe scenă din nou. Tot așa de sigur cum a adus El aceea la îndeplinire, El o va aduce pe aceasta la îndeplinire. El este Dumnezeu istoriei, și El este Dumnezeu zilei prezente. El nu aștepte nici nu doarme. El nu poate muri, căci El nu a avut început sau sfârșit.

89 În cazul vostru, în seara aceasta, prieten păcătos, acel sentiment pâlăitor din jurul inimii tale, care îți spune că El este același, care îți spune că El poate să te elibereze de fiecare povară și fiecare crimă, și fiecare păcat pe care l-ai făcut împotriva Lui.

90 În ce îți poți tu pune speranțele tale? Nici măcar în casa ta proprie, nici în soția ta, nici în familia ta, mama sau tata.

Nădejdea mea nu este zidită pe nimic mai puțin

Decât pe Sângele lui Isus cu neprihănire;

Când totul în jurul sufletului meu cedează,

Atunci El este toată nădejdea și sprijinul meu.

Pe Cristos, acea Stâncă solidă, noi stăm;

Toate celelalte terenuri sunt nisip mișcător.

91 Biserica, prieten, orice este, ele toate vin la un sfârșit. Dar El trăiește pentru totdeauna. Și pentru că El trăiește, noi trăim cu El.

92 Ce ați da voi în schimb? Ce ați putea da voi? Cum ar fi dacă Dumnezeu v-a chemat în seara aceasta să răspundeți la Judecată? Ce ați face referitor la aceasta? Vă puneți speranțele în națiune? Ea se strică, ca toate celelalte. Vă puneți speranțele în anumite alegeri care vor veni? Oamenii aceia, eu nu am nimic împotriva lor, dar ei sunt muritori și vor pleca. Voi nu vă puteți pune speranțele în nimic de fapt, care va ținea, decât în Dumnezeu istoriei Care a promis că El se va ridica. Și într-o zi binecuvântată...

93 Ei vă pot duce acolo să toarne țărâna peste voi, antreprenorul, dar Ridicătorul va veni pe acolo într-una din aceste zile. Antreprenorul vă va duce jos, dar Ridicătorul vă va lua sus tot așa de sigur. "Căci cei ce sunt morți în Cristos Dumnezeu îi va aduce cu El când El vine." Căci El este un Dumnezeu al istoriei acum, pentru mulți, dar El va fi un Dumnezeu al

36 Și apoi se obișnuia să fie că aproape oricare din biserici ar fi avut, în anii din urmă când ei aveau o trezire într-o biserică, toate celelalte biserici cooperau. Și ele veneau înăuntru și ajutau, și își trimeteau membrii lor acolo, și închideau bisericile, și aveau o trezire. Voi nu mai vedeți aceasta.

37 Acum doar ce s-a întâmplat? Și ce veți face referitor la aceasta? Aceasta doar împlinește Cuvântul Dumnezeului cel viu. Și aceasta indică, doi stâlpi: unul din ei, terminarea timpului; și un altul, Venirea Domnului Isus. Căci Duhul Sfânt hotărât a vorbit și a zis, "În zilele din urmă bisericile vor fi încăpățanate, îngâmfate, iubitoare de plăceri mai mult decât iubitoare de Dumnezeu; călcători de cuvânt, acuzatori falși, neînfrânați, și disprețuitori ai celor care erau buni." Deci dacă Biblia a prezis astfel de lucruri să fie, cum putem noi aștepta altceva decât aceea să se întâmple? "Având o formă de evlavie, și negând Puterea de acolo."

38 Mergeți astăzi prin această națiune, națiunile noastre, și aflați mica mână de credincioși care cred; vreau să spun, credincioși reali care cred că Isus Cristos într-adevăr trăiește. vedeți, ei au adus biserica doar la un idol. Noi am trecut prin aceea, în ultimele câteva zile, în învățătura noastră. Noi o aruncăm către biserica Catolică, idolii lor, și se închină la ea așa cum ei trec pe lângă biserică. Și Protestanții sunt tot atât de răi, doar așa că ei merg acolo din când în când. Și poate unii din ei doar merg odată pe an, și aceea este la Paști.

39 Eu am auzit un predicator aici nu cu mult în urmă, în oraș, care a făcut această remarcă. El a zis, "Eu am spus la tot poporul meu, în dimineața Paștelor, 'Un Crăciun fericit.'" A zis, "Eu nu-i voi mai vedea până la Crăciun sau următorul Paști. 'Un Crăciun fericit!'"

40 Și așa cum stăm aici, privind aceste lucruri desfășurându-se, și fiecare din noi muritori, și știm că ceva trebuie să se întâmple. Aceasta doar nu poate continua în felul acesta.

41 Fiecare persoană nu are timp să se oprească cinci minute. Ei doar sunt într-o împingere și alergare, și o grabă și o înghesuire, prin stradă. Când copiii veneau sus pe autostradă în această după-masă, eu veneam... Sau, la ameză, a fost. Eu veneam de la New Albany. Și aici vine o doamnă în jos pe drum, printre copiii aceia, vreo... într-o zonă de douăzeci de mile, aproape șaiszeci sau șaptezeci de mile peA oră, doar așa de tare cât putea să despice. Și unde mergea ea? În câteva minute, am zis, "Ce gândiți despre asta?" la persoana care era cu mine. Aici veneau încă două mașini la întrecere, ca ultra rapid, drept în sus printre copiii aceia. Prin aleea noastră unde locuiam noi, dimineața, este ca o pistă de mașini; trebuie să se grăbească acasă să-și spele vasele, sau să asculte la Arthur Godfrey, sau ceva. Unde mergeți? Care-i treaba? Ce a supărat toată lucrarea, este pentru că bărbații și femeile au devenit iubitori ai acestei lumi prezente.

Lucrul mare, ar trebui să fie, să vină acasă să citească Biblia și la timpul să se roage.

42 Mă gândesc la mama lui John Wesley, Susanne. Ea era mama a șaptesprezece copii. Și ea avea timp de petrecut, mă gândesc, erau două sau trei ore în fiecare zi în rugăciune. Și a crescut și mamă la șaptesprezece copii, care a născut pe unul dintre cei mai mari predicatori, și unul dintre cei mai mari scriitori de cântări din ziua aceea, Charles și John. Pentru că, ea și-a luat timp să-l slujească pe Dumnezeu, și nu și-a pierdut vremea în lucrurile lumii.

43 Și când noi am văzut temelia națiunii noastre, temelia casei noastre, temelia bisericii noastre, scufundându-se, atunci, fraților, ce putem face? Atunci, eu vreau să spun aceasta. Oh, dacă aş avea un glas care să-l pot face un ecou către lume! Noi avem o temelie solidă rămasă, și acela-i Cuvântul sfânt binecuvântat al lui Dumnezeu, Biblia. Căci toate cerurile și pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu niciodată nu va trece. "Și pe această Stâncă," Dumnezeu a zis, "Eu voi zidi Biserica Mea, și porțile iadului nu pot izbuti împotriva Ei."

44 Deci ce privilegiu binecuvântat este pentru noi toți, să ne întindem și să luăm buna Biblie veche a lui Dumnezeu, și să dăm paginile înapoi, și să știm că noi citim direct Adevărul. Și să vedem că aceste timpuri s-au întâmplat în zilele care s-au dus, că ea vorbește despre un Dumnezeu istoric. Și singura cale în care noi urmează să fim cândva, să facem față acestor căi, sau să-să cădem în linie, este să chemăm, din istorie, acel Dumnezeu istoric. Căci prin toate zilele, în distrugerea potopului, înaintea venirii lui Cristos, și la diferite evenimente, El niciodată nu dă greș, când El a chemat. El are întotdeauna dreptate.

45 Eu mă gândesc la un timp acum, acela când o națiune a fost în captivitate. Ea a fost Israel. Și ei erau jos în Egipt și a fost făcut greu și aspru, să slujească pe Egipteni. Se părea parcă fiecare se răcea. Ați știut voi că Israel a fost în Egipt de două ori mai mult timp de cât Statele Unite au fost o națiune? Noi nu suntem peste o sută și cincizeci sau șaptezeci de ani vechime, ceva în felul acela. Și ei au fost patru sute și douăzeci de ani în robie, sau jos în Egipt. Dar a venit un timp, când se părea că toate speranțele s-au dus.

46 Dar acolo era un bărbat și o femeie care se părea că avea credință într-un Dumnezeu istoric care a vorbit cu Abraham în timpul de criză, și ei au crezut că ei Îl puteau chema și El va răspunde. Și acela era Ham-... Amram și Iochebed, soția lui Ham-... Amram, mama și tatăl lui Moise. Și ca aici, cu un timp în urmă, eu predicam și am dat o mică ilustrare despre cum Amram venea acasă seara, și el ar fi zis, "Iochebed, eu sunt așa de obosit." Și loviturile proaspete de bici pe spatulele lui, de la biciul unui-unui supraveghetor.

vor bea lucruri de moarte, nu-i va vătăma; și dacă-și pun mâinile peste bolnavi, ei se vor însănătoșa."

81 Acela a fost un Dumnezeu istoric care a dat promisiunea, și noi suntem astăzi poporul pășunii Lui. Noi suntem oile turmei Lui, și El ne așteaptă să ne ridicăm și să-L chemăm în acțiune. Chemați-L pe scenă. Priviți-L intrând în mișcări. Priviți-L făcând supremul. Priviți-L făcând lucrul ca omul să se întrebe, și să-și scarpene capul, și să nu o înțeleagă. El este un Dumnezeu istoric, și un Dumnezeu al zilei prezente. El așteaptă să fie chemat din istorie.

82 Să nu privim la El; la ce ne folosește un Dumnezeu istoric dacă El este numai un Dumnezeu istoric? Ce bine ar fi făcut un Dumnezeu istoric lui Amram și Iochebed? Ce bine ar fi făcut un Dumnezeu istoric lui Moise? Ce bine ar fi făcut un Dumnezeu istoric lui Lazăr? Ce bine ar fi făcut un Dumnezeu istoric orbului Bartimeu la poartă? Și ce bine ți-ar face ție un Dumnezeu istoric, în seara aceasta, dacă El nu este același astăzi?

83 El este același astăzi. El ne iartă toate păcatele, și ne vindecă toate bolile. Dumnezeu istoric, chemat din istorie, El va străluci în această zi de Lumină. Ce? Când timpul se sfârșește, când politica se sfârșește, când viața se sfârșește, când totul vine la sfârșit, Isus vine la Lumină. Când totul și-a întâlnit soarta, El încă strălucește, "Crinul din Vale, Luceafărul Strălucitor al Dimineții."

84 El este același ieri, azi, și în veci. Doar chemați pe Dumnezeul istoric, și priviți-L devenind un Dumnezeu prezent, înălțat din istorie, să strălucească tot așa cum a strălucit El atunci. El va acționa la fel. El va face la fel. El va ierta la fel. El va vindeca la fel. Compasiunea Lui este la fel. Voința Lui este la fel. Și Puterea Lui este la fel. El este același. El așteaptă pentru a noastră...

85 Voi nu-L puteți chema cu buzele voastre. El nu vine prin serviciul buzelor. El vine prin credință. Când credința voastră; nu rugăciunea voastră lungă, mistuirea voastră.

86 Ci El vine prin acea mică, credință tainică care este jos de tot în sufletul vostru, care poate să se prindă și să zică, "Acel lucru mic care a fost, el m-a adus la acest tabernacol în seara aceasta, poate să-mi lumineze sufletul din nou, poate să mă trimită departe de aici, arzând și cântând, chiar ca păsările în aer." De ce? El este un Dumnezeu istoric și un Dumnezeu al zilei prezente. El așteaptă să fie chemat. Chemați pe Domnul. El vă va auzi. Vorbiți-I, în psalm. Rugați-vă Lui și credeți-L. El va răspunde.

87 Și aceste cuvinte le spun, în încheiere. Acela-i motivul acestei adunări, din seara aceasta. Acesta-i motivul că această adunare a început. Eu cred că Dumnezeul care mi-a spus, cu douăzeci și șapte de ani în urmă, când noi am pus această piatră de temelie acolo, că eu voi predica

înapoi la un copil mort printr-un profet. Acel Dumnezeu nu poate muri. El este Dumnezeu pentru Eternitate.

74 Copilul acela zăcând acolo pe pat, întins. Și micul Iair știind că Sunamita și-a primit copilul ei înapoi, el a zis, "Acel Dumnezeu din istorie, dacă El ar putea cândva să fie chemat în acțiune, El este același Dumnezeu astăzi." Și cercetând înainte, el a auzit de ceva Om-Om care pretindea să aibe puterea, și acela era Isus din Nazaret, pe Care ei toți îl urau. Dar el L-a chemat pe scenă, căci El era cel mai apropiat reprezentativ ce-l putea găsi al lui Dumnezeu în acea zi, un Dumnezeu al Dumnezeului cel viu. Și când El a fost chemat pe scenă, și Dumnezeul istoric a fost chemat, El a acționat în același fel cum El a făcut când El a vorbit lui Ilie la copilul acela mort.

75 Lasă-mă să mai spun astăzi, fratele meu, soră, în această zi prezentă când crizele, și când cancerul mănâncă lumea, și boli de tot felul; același Dumnezeu istoric care a curățit lepra, a vindecat bolnavii, și a înviat morții, este același Dumnezeu astăzi. El așteaptă nerăbdător ca poporul Lui să-L cheme pe scena acțiunii.

76 Acela Care a putut ierta o stricată care a comis adulter de șapte ori pe zi; El Care putea curăți cel mai rău păcătos și să-l facă alb ca un crin; același Dumnezeu din istorie trăiește astăzi, să curățească orice inimă înnegrită de păcat și necredință.

77 Acolo era un om care avea un băiat cu epilepsie într-o zi, și el l-a dus la biserică, și ucenicii au dansat și au strigat în jurul lui, pentru o vreme, și nu i-a putut face nici un bine. Dar acolo încă era un Dumnezeu din istorie care a trăit. El a fost hotărât să-L găsească. Văzându-L coborând de pe munte, el a alergat la El, și a zis, "Doamne, ai milă de mine. Un drac mi-a luat copilul, și el se prăpădește și cade în foc."

78 Isus a zis, "Eu pot, dacă tu crezi." Dacă tu crezi ce? Dacă crezi că Dumnezeul din istorie încă trăiește astăzi. Și El a fost chemat pe scenă, și epilepsia a părăsit copilul.

79 Același Dumnezeu trăiește astăzi; când bisericile au dat greș, când politica a dat greș, și totul altceva a dat greș, și omul a dat greș, și totul a dat greș. Dumnezeu nu poate da greș. El este un Dumnezeu al acestei vechi, Biblii cu spate negru. Promisiunea Lui este tot așa de adevărată cum au fost Ele întotdeauna. Și este timpul ca poporul Lui să-L cheme, să-L înalțe din istorie. Căci este scris, "Isus Cristos același ieri, azi, și în veci." El este un Dumnezeu istoric, și El este un Dumnezeu la timpul prezent.

80 "Și în zilele din urmă," El a zis, "Eu voi turna din Duhul Meu peste toată făptura, și semne și minuni vor urma pe cei ce cred; căci în Numele Meu ei vor scoate draci; ei vor vorbi în limbi noi; dacă vor lua șerpi, sau

47 Și ea ședea jos răbdătoare, poate, și spăla locurile, și plângea și zicea, "Oh, Amram, nu este nimic ce poate fi făcut?"

48 Eu l-aș auzi zicând. "Oh, dragă, dacă tu ai fi fost cu mine astăzi, și ai fi văzut cum îi bătea pe băieții aceia tineri, încercând să tragă sarcinile acelea. Dar ei erau fără inimă. Ei îi tratau de parcă ei erau animale. Și aceia sunt bărbații noștri tineri din Israel. Nu există ceva ce poate fi făcut?"

49 Acea-i ce mă întreb eu acum. Să văd pe băieții noștri adolescenți, care vor fi bărbații și femeile de mâine, adolescenții noștri de astăzi. Părul jos pe gâtul lor, și pantalonii trași în jos pe șoldurile lor, cu un pistol băgat de o parte, o țigară în colțul gurii lor. Ce va fi aceasta? Este încă robie sub Diavolul. Nu există nimic ce poate fi făcut?

50 Și Amram, poate unul din singurii din națiune, se urca pe câteva scări, indiferent de cât de obosit era el. Acolo, în fiecare seară, el chema pe Dumnezeul lui Abraham, Acela care el a învățat că a venit la Abraham, și a venit la Iov, și a venit la Isaac, și a venit la Iacob, în ceasurile de durere. Și, cu siguranță, dacă El era Dumnezeu în ziua lor, El ar fi Dumnezeu în acea zi.

51 Și dacă El era Dumnezeu în ziua lui Moise, El este Dumnezeu astăzi. El doar are nevoie să fie chemat din istorie, și să fie chemat pe scena acțiunii.

52 Și eu pot vedea pe Amram, seară de seară, nu contează cât era de obosit; aceea a dovedit credința lui în acel Dumnezeu.

53 Dar, astăzi, oamenii, dacă ei nu pot obține tot ce cer ei, de prima dată când se roagă, ei pare că gândesc că El este mort. Ceea ce avem nevoie este bărbați și femei, astăzi, cu un duh galant, bărbați și femei care sunt hotărâți să o țină înainte, până când ei văd un Dumnezeu care într-adevăr trăiește, să vină în acțiune, care nu vor lua pe nu ca un răspuns. Ei sunt hotărâți să rămână cu aceasta. Dacă sunt bolnavi, și doctorul a zis că ei nu pot să se facă bine, totuși Ceva din ei le spune că ei vor fi bine. Țineți-o înainte, nu contează ce are loc! V-ați atașat de bisericile lumii denominaționale, după ce v-ați stors toată tăria de la a umbla din loc în loc, și voi încă nu puteți găsi alinare? Acolo încă este un Dumnezeu care răspunde la rugăciune și salvează din păcat.

54 Și așa cum noi putem vedea, Amram, în acele seri obositoare, cu spatele sângerând, urcând scările din nou, până la ora două sau trei dimineața, se ruga, și se părea ca și cum el vorbea către vânt. Jos în inima lui de Iudeu acolo ardea o credință pe care nici un vânt de îndoială nu putea să o stingă vreodată.

55 Acela-i felul de bărbați și femei ce noi avem nevoie să se ridice astăzi pe scenă. Dacă El nu răspunde seara aceasta, El va răspunde mâine seară.

Dacă El nu răspunde anul acesta, El va răspunde anul viitor. Căci, El este un Dumnezeu; nu un zeu, ci Dumnezeul.

56 Și noi îl vedem, seară de seară, cum Amram a urcat scările. Și Iochebed venea sus la el și zicea, "Amram, dragă, tu ai fost aici sus rugându-te toată noaptea. De ce nu le spui la unii dintre băieții aceia unde lucrezi, și să-i lași pe ei să se roage un timp?"

57 "Ei bine, scumpa, ce dacă ei nu o face? Cineva trebuie să o facă. Cineva trebuie să se roage înainte."

58 Acela-i felul cum fiecare Creștin ar trebui să se simtă în seara aceasta; nu să aștepte după altcineva, ci să o luăm în frunte, noi înșine, și să mergem înainte. Dacă noi credem Biblia a fi o istorie, ea este de asemenea o Carte profetică care spune că același Dumnezeu se va ridica în zilele din urmă. Și este timpul ca El să vină pe scenă.

59 Acea-i ce știa Amram. Că Moise a profețit... Sau, nu Moise. Scuzati-mă. Lui Abraham i s-a dat o promisiune de către acest Dumnezeu al istoriei, Care nu a răspuns o rugăciune în patru sute de ani, din câte avem noi înregistrat. Dar El a făcut o promisiune că El îi va scoate afară.

60 Și, se pare, că noi am avut un Dumnezeu tăcut pentru un timp îndelungat, dar ora a venit unde El se va ridica pe scenă.

61 Într-o seară când Amram s-a rugat, poate, pentru câțiva ani. Și părul lui afum se încărunțea, și nu era eliberare, ci doar se făcea mai rău. Într-o seară el a venit drept jos la treabă. Așa este cum noi trebuie să o facem; să mergem drept jos la treabă. El a zis, "Dumnezeule, Tu ai promis aceasta. Și noi am așteptat-o. Și noi vedem că toate semnele sunt aici, și timpul este aproape. Este timpul ca Tu să faci ceva cu aceasta."

62 În timp ce el era în rugăciune adânc concentrată, rugându-se cu toată inima lui, el s-a uitat, stând în cqlț. El și-a frecat ochii și s-a uitat din nou. Acolo stătea un Inger cu o sabie scoasă. El a zis, "Izbăvirea vine. Și tu vei naște un fiu în lume, și el va fi acela care-i va izbăvi." Vedeți?

63 Dumnezeu întotdeauna răspunde rugăciunii. Nu răspunde El? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Dacă noi doar o ținem înainte!

64 Moise, când el a condus copiii lui Israel, cu credincioșie, în pustie, și el a venit la Marea Roșie. Și munții de o parte, și pustia de cealaltă, și armata lui Faraon de această parte, și marea Roșie înaintea lor. Și ei au fost în capcană într-un gât mic. Se părea căci chiar și natura ar fi strigat. Ce se va întâmpla? Ei sunt terminați. Armata lui Faraon, cu zecile de mii, să-i calce jos.

65 Dar ce a făcut poporul? Au început să murmure și să se plângă. "Oh, ar fi fost mai bine dacă am fi rămas înapoi în locul nostru unde am fost."

66 Dar a existat unul printre oamenii aceia, care avea flacăra credinței lui Dumnezeu arzând în inima lui, care a crezut că Dumnezeul istoric s-ar putea ridica pe scenă în orice fel de dificultate. Moise a stat cu mâinile în

sus spre Dumnezeu, și s-a rugat până când un Dumnezeu din istorie s-a ridicat pe scenă să fie un Dumnezeu în ziua prezentă. Și El a deschis calea, și Israel a trecut prin ape, pe teren uscat.

67 Oh, nu a fost mult după aceea, până când Iosua a condus același grup, sau copiii lor, la Iordan. Și a fost în luna Aprilie când toate pârâurile se umflă, și Iordanul era de cinci ori mărimea lui. Se părea ca și cum orice bun conducător militari-ar fi adus acolo diferit de aceea. Și a fost chiar la timpul acela, când nu a fost nici o posibilitate să-l treci. Dar Iosua și-a amintit că era un Dumnezeu din istorie, cu patruzeci de ani înainte, care a deschis Marea Roșie, și el a chemat pe acel Dumnezeu. Și acel Dumnezeu a venit jos în putere mare, și a devenit un Dumnezeu în criza prezentă, și a deschis Iordanul și i-a trecut dincolo.

68 A fost cu mulți ani mai târziu, când citirea textului nostru, în seara aceasta, citirea subiectului nostru, când Elisei a văzut blestemul acelei națiuni, și era sus pe munte, și pentru sute de ani acolo nu a fost răspuns la rugăciune în Israel. Totuși, Elisei știa că exista un Dumnezeu din istorie care ar putea veni pe scenă. Și el a provocat lumea necredincioasă să stea în prezența acestui Dumnezeu și să vadă care va răspunde prin foc. Și Dumnezeu care a putut ocroti copiii Evrei de la cuptorul aprins a coborât foc și a consumat jertfa.

69 A fost de asemenea nu cu mult după aceea când un om a murit, cu numele de Lazăr. Și acolo era un Dumnezeu care încă trăia, care l-a putut lua pe Enoh Acasă chiar fără să vadă moartea, și să-l ia pe Ilie sus într-un car de foc. Și El a fost chemat pe scenă, în ora întunecată a morții, și El a acționat chiar în felul cum El ar fi acționat la orice dată. Totuși, El era un Dumnezeu din istorie, dar a fost înălțat din istorie la o criză prezentă.

70 A fost jos pe la poarta Ierihonului unde un om orb ședea lângă drum, strigând. Toate speranțele erau duse. Nici un doctor nu-i putea face vreun bine. Baniii lui au fost cheltuiți. Nu mai era nimic pentru el rămas decât să șadă acolo și să viseze pentru câteva zile, până când moartea ar fi o dulce alinare. Și într-o zi, coborând în jos pe drum, un Dumnezeu din istorie a venit pe scenă, într-o criză prezentă. Dumnezeu a deschis ochii orbului.

71 A fost în casa lui Iair, unde doctorii au eșuat, și au trimis fetița înapoi să-să fie să moară. Și moartea a intrat și și-a luat plata ei amară, și a luat singurul copil, al casei, fetița de doisprezece ani, și a întins-o pe un pat. Când un mic predicator cu inima frântă a trebuit să-și părăsească cultul lui și toți prietenii lui, dar el și-a amintit că există un Dumnezeu din istorie care ar putea învia morții. Și el a mers să-L găsească.

72 "Căutați, și veți găsi; bateți, și vi se va deschide; cereți, și vi se va da." El este încă același Dumnezeu.

73 Când acest Dumnezeu, care locuia într-un trup numit Isus, Fiul lui Dumnezeu, când El a fost chemat pe scenă, chemat din istorie, Dumnezeul Care a putut învia morții în Vechiul Testament, să aducă viața